

Panenka Marie

Marek Ztracený

Jednou se zastaví můj čas
a nikdo z nás už neslyší můj poničenej hlas.
Sejdeme se oba, předem ti díky bože,
byla to krásná doba.
Sečteš mi moje přísně moje roky, správný kroky, dopředu a dozadu,
můj život přečteš pozadu.
Budu se stydět, mít rád i nenávidět, tak akorát.
Asi jenom jeden z nás bude mít hlavní slovo
a po zádech mi bude běhat mráz.
A všechny tajný místa,
co jsem si chovával svý tajemství
objevíš dozajista.
Ať se propadnu , jestli jsem jí lhal,
že je jediná,
která může mít všechno a tak dál.
Která může mít všechno a tak dál.
Nečekej, že budu prosit o další rok,
jsem spokojenej s tím, jak to bylo.
A zpátky ani krok,
ať nověj život tvůj smutek zakryje,
ať na cestu mě obejmě panenka Marie.

óóó... ...

Nečekej, že budu prosit o další rok,
jsem spokojenej s tím, jak to bylo
A zpátky ani krok, ať nověj život tvůj smutek zakryje,
ať na cestu mě obejmě panenka Marie

Mmm mmm...